

**Quæstionum Canonicarum, In Quinque Libros
Decretalium, Tomus ...**

In Lib. III. Decretalium. In quo agitur De Rebus, quae in iudicium devenire solent, cujusmodi sunt, de vita et moribus Clericorum, ...

Schlüter, Georg

Augustæ Vindelicorum, 1708

§. 4. De Jure Honorarii annui.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-73045](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-73045)

jure hodierno. Et primò Advocatis Ecclesiarum, hujus temporis excluso omni jurisdictionis exercitio, atque administrationis onere (ut dicemus) præter meram defensionem regulariter nihil competit; nec submissione in protectionem aliud jus, quam defendendi in Advocatum transfertur; sic Magerus seu, ut eum citant alii Schönberg *cit. c. 11. n. 77.* &c. Modestini, Pistor. *Consil. 43. l. 1. n. 30.* & *consil. 24. n. 24.* ex variis Imperatorum constitutionibus, & plures alii etiam Legistæ cit. apud Magerum loc. cit. Nam Advocatus dicitur à protegendo; & *protegere* idem est, ac *defendere*, quod, ut not. gl. in *L. desertorem, §. ult. ff. de re milit.* & Barbof. in *c. recepimus*, de privileg. *n. 8.* nullam imporrat Superioritatem, imò in inferiore, sicut & defensio, verificatur.

3134 Hinc not. 1. quòd Advocatus non tantum bona suorum Clientum, sed etiam personas eorum defendere teneatur, & vicissim. Menoch. de arbitr. *Judic. casu 110. n. 6. & seq. 1.* quia per facultates nostras honos, vita, & status dignitas, imò ipsi homines conservamur; 2. quia defensio bonorum venit in necessariam consequentiam defensionis personæ. *Not. 2.* quòd Advocatus in territorio suo salvum conductum Clientibus præstare teneatur. Nam defensio naturâ suâ salvum conductum importat. *Not. 3.* quòd Protector teneatur Clientes suos non offendere. Nam obligatus alium indemnem servare contra Extraneum, multo magis, contra seipsum, cogitur eundem servare indemnem; intellige tamen, si Clientes non præbeant offensæ causam. *Not. 4.* per litem Clientibus motam, & pendentem, jus Protectionis non impediti; Magerus *cit. n. 303.* nam nemo debet prætextu litis motæ à sua possessione desistere; imò, si impediretur, contra protectorem fieret innovatio, & attentatio. *Not. 5.* quòd Advocato, quoad defendendos Clientes, & propulsandas injurias non competat plus juris, quam ipsius Clientibus; hinc suos Clientes eo modo defendere debet, quo ipsi, si possent, permissum est. Ed ideo ubi ipsi contra injurias experiri deberent iudicio, ille non debet armis uti. Menoch.

Consil. 99. n. 35. & 39.

Tom. III.

Not. 6. quòd Jus defensionis se extendat non solum ad bona sub jurisdictione Clientum, sed etiam in alieno territorio sita; quia dispositio, quæ principaliter personam respicit, effectum suum in consequentiam ad bona sita extra territorium porrigit, per textum *L. si fidei commissum §. tractatum*, ff. de *Judic.* sic Decius *Conf. 207. n. 5.* incip. *pulchrum & dubium.* *Not. 7.* quòd jus protectionis eoque se extendat, ut Clientes, etiam invitò, defendere possit, & debeat. Nam beneficium etiam invitum conferri potest, *si publica causa concurrat*; hoc autem est in dato casu, quia consideratur communis Clientum salus, & libertas publica. *Not. 8.* quòd Advocati Tutelares suos defendere teneantur, licet Ecclesiarum, Monasteriorum Fundatores Advocatiæ institutionem prohibuissent, Magerus *cit. c. 11. n. 425.* ubi hoc ostendit pluribus exemplis. *Not. 9.* Advocatos Tutelares non teneri ad operferendam Clientibus, in rebus acquirendis, ad quas nullum habent jus. Defensio enim tutelarum est solum *contra vim & injuriam.*

§. 4.

De Jure Honorarii annui.

Honorarium annuum, quòd Protectoribus penditur, non est de substantia Juris Advocatiæ: ratio est, quia Jus Advocatiæ stat, etiam sine debito, & spe ullius lucri temporalis ex dictis. Nam, ut rectè ait Magerus *c. 14. à n. 179.* *Protectoris officium* omnino gratuitum est, eique pro exhibenda defensione salarium non debetur. Et ideo Bodinus apud eundem, *Jus*, inquit, *Clientelare*, seu protectionis, *omnium maximum, ac pulcherrimum inter Principes censetur.* Heri quidem à Servis, Patroni à Libertis, Domini à Vasallis, magnas utilitates adipiscuntur: *at Principes populivæ, qui alios in Clientelam accipiunt, nihil præter dignitatis, ac verae laudis jucundissimos fructus sperare, sed Clientes opibus, & auxiliis, adversus hostium copias, sine mercede tueri debent.* *V. L. 2. C.* ut nemo rustican. ad suum Patrocinium suscip.

Et quidem, quòd attinet Advocatos

Yyyy

tos

tos tutelares locorum *sacrorum*, non tantum jure communi, sed etiam specialibus Imperatorum & Pontificum Decretis, prohibita fuit Advocatis mercedis temporalis pactio (ut ostendit Magerus *cit. c. 14. à n. 185.* extra conventa de consensu Ordinarii in fundatione) quamvis postea usu, & consuetudine contrarium inductum sit, præsertim pactis iniitis inter Clientes, & Protectorem, quo casu honorarium annuum licitum est, ex quibus etiam pendet resolutio illius quæstionis, an defensio facienda sit sumptibus Protectoris, an Clientum, de qua Magerus *cit. c. 14. à n. 226.*

§. 5.

De Convenientia, ac Differentia inter Patronos, & Advocatos Ecclesiarum.

3137 **N**on est dubium Patronos, & Advocatos Ecclesiarum in multis convenire; in multis ab invicem differre. Primum enim Jus Patronatus, prout distinctum à jure Advocatiæ, esse præcipue ad actum præsentandi Clericum idoneum pro beneficio vacante, constat ex dict. & præter hoc Patrono competere, 1. honoratiorem locum in Ecclesia, & processibus ex n. 3056. Deinde; quod factus inops ab Ecclesia debeat ali ex n. *cit. n. 3056.* & seq. jus autem Advocatiæ tutelaris, ex vi Advocatiæ, esse solum ad actum defendendi Clientes, & eorum bona contra violentas oppressiones ex n. 3136. & seq. quamvis Advocato etiam Ecclesiastico, ex vi talis Advocatiæ, competat jus inspectionis supra bona Ecclesiastica, sed citra administrationem, vel jurisdictionem, ut constat ex n. 3133. Ambo tamen in hoc conveniunt, *relatè ad Ecclesias*, quarum Patroni, vel Protectores sunt, quod tantum, & non plus vi Patronatus, vel Advocatiæ habeant, quantum illis ab Ecclesia concessum est; neutrum enim constitui potest, nisi dependatur à consensu Ecclesiæ, ex n. 3060. Unde, quod *Advocati* seu *Protectores* à Laicis electi, vi conventionis cum consensu Clientum, vel incolatis, aut alio jure per accidens acquisito, fortassis habent, nullatenus legitime transferri potest ad Patronatum; vel Advocatiæ, re-

latè ad Ecclesiam, ex natura Juris Patronatus, prout videtur discurre Beckmannus relatus supra n. 3122. ut constabit ex seqq.

Hinc contra dictum Beckmannum n. 3122. relatum, dicendum, *Advocatiæ* in genere malè ab illo definiri per jurisdictionem civilem in Ecclesiæ bona; hæc enim Advocato, etiam Ecclesiastico, vi juris Advocatiæ, ac per se, nulla competit ex n. 3127. & 3133. sed aliquando tantum per accidens, & ex alio c. ut dixi n. 3119. cum seqq. negandum pariter, quod Clientes Advocato teneantur *vi Advocatiæ*, certa servitia, seu onera, seu census, & robotas. Nam vi Advocatiæ nihil illi competit, nisi defensio Clientum ex n. 3133. & seq. esto per accidens, vi pacti, conventionis, vel reservationis in fundatione, aliquid illi concedatur, ut dixi n. 3078. malè quoque dicit, quod Advocatus *vi Advocatiæ* habeat mixtum imperium, & jurisdictionem in subditos Ecclesiæ, 1. quia hoc non habetur ex *vi Advocatiæ*, ut sic, sed ad summum ex vi Advocatiæ *jurisdictionalis*, de qua dictum est supr. Constat præterea ex n. 1162. & seq.

Dicendum præterea contra eundem, 3138 *Advocatis Ecclesiarum, vi Advocatiæ* non competere Jus obsequandi bona Parochorum, aut Beneficiorum defunctorum. Nam ex vi Advocatiæ nullam habent ejusmodi bonorum, vel administrationem ex n. 3133. vel jurisdictionem ex n. 3119. secus est, si aliter conventum sit cum potestate Ecclesiastica. Sed hoc habet se per accidens solum *respectu Advocatiæ*. Unde vi Advocatiæ illis nec competit jus conficiendi inventarium bonorum à defunctis Beneficiatis, vel Parochis relictorum; hæc enim pertinent ad administrationem, vel jurisdictionem; Sed Advocatus Ecclesiæ vi talis Advocatiæ neutrum habet, nec Jus distribuendi bona defunctorum Beneficiorum, nisi vel à defuncto, vel Superiore Ecclesiastico ad hoc sit constitutus. Constat ex n. 3094. Confirmari hoc potest ex literis fundationis Episcopatus, & Ecclesiæ Cathedralis Labacensis, §. *Volumus quoque*, in quibus Fridericus Imperator Austriacus omnem potestatem temporalem sibi tantum, suis hæredibus, & ex certa scientia deputan-